

63–65. suskagomba, <i>Morchella elata</i> ,
<i>Morchella esculenta</i> , <i>Verpa bohemica</i>	69. tinórgomba, <i>Lactarius vellereus</i>
66. szilvaalj(gomba), <i>Entoloma clypeatum</i>	70. tőkealjgomba, <i>Hypholoma fasciculare</i>
67. szösz(i)kegomba, <i>Lactarius torminosus</i>	71–72. ülügomba, <i>Lepiota procera</i> ,
<i>L. rhacodes</i>
68. tavaszi csikkalj, <i>Tricholoma georgii</i>
(<i>Calocybe gambosa</i>)	73. zöld hátú (galambgomba), <i>Russula virescens</i>

Virág Vera

MEGVÁLTÁS

üszköt ettem
sarat haraptam
égő lelkeket
iszapba kapartam
mikor a megváltóm
megtalált engem
könnyes arcomat
kezébe temettem

KÖRTÉK HULLJATOK

Magas fűben szunnyadok
árnyas lomb alatt
a forró nyári alkonyatban
méhek donganak
érett körte hull le
karnyújtásnyira
mézzel tölti lelkem
édes illata
mályvák szirma szertehull
a szél teríti szét
bíborló ég alatt
mályvaszínú rét
álmom jégszilánk
elolvad hirtelen
ázott ingemen
átüt a szívem

KETTŐNKRŐL

Utáltál és utáltalak,
gyaláztál és gyaláztalak,
bezártad előttem
kedves önmagadat,
bezártam előtted
kedves önmagamam.
Ettől rideg lett
a lét az ég alatt,
konok lett s keserű
minden gondolat.
Aztán, amikor újra láttalak
megkívántál és megkívántalak.

Kovács András Bálint

A SEMMI ELTŰNÉSE (II)

3

Mikor tűnik el a Semmi a művészetből? Ez a kérdés egyet jelent azzal, amely a modern és a posztmodern határát firtatja. Általánosságban nyilván nem lehet erre a kérdésre válaszolni, sőt a korábbiak értelmében azt sem mondhatjuk biztosan, hogy ez az eltűnés általános és végleges volna. Ahol azonban a Semmi eltűnése *megjelenik*, egy adott művészeti ágban vagy műfajban biztosan ezzel a határral van dolgunk, még ha a felszínen nem sok látszik is. A következő összehasonlításban azt szeretném bemutatni, hogyan tapintható ki ez a határ a filmművészetben.

A kiválasztott művek értelmezésében az indokolja a fenti elemzés alkalmazását, hogy maguk is önreflexív művek: a valóság és a művészet kapcsolatáról szólnak két különböző felfogás szerint. Greenaway *A RAJZOLÓ SZERZŐDÉSE* (1982) és Antonioni *NAGYÍTÁS* (1966) című filmjének egy központi cselekményelemét fogom összehasonlítani, amely mindkét filmben a művészet és a valóság kapcsolatán keresztül a Semmi értelmezésével van összefüggésben. A két film közti különbség nyomán képet kaphatunk arról, mit jelent az a kis különbség, ami a modernizmus végét jelenti a filmművészetben.

A modern film történetében s éppen a legnagyobb szerzők legnagyobb alkotásaiban végig központi probléma a Semmi értelmezése. Valahol a negyvenes-ötvenes évek fordulóján jelenik meg ez a téma, és pregnáns formában két film vezeti be az európai filmművészetbe. Az egyik Bergman *BÖRTÖN* (1948), a másik Antonioni *EGY SZERELEM KRÓNIKÁJA* (1950) című filmje. Bergman filmjében van egy kerettörténet, amelyben egy film-